

Wstęp

W listopadzie 2000 roku, w ramach parafialnych obchodów drugiego milenium chrześcijaństwa, przy współpracy z ówczesnym proboszczem księdzem Janem Figurą zorganizowano okolicznościową wystawę *Między dawnymi a nowymi laty*. Zaprezentowano na niej dorobek wszystkich organizacji społecznych i kulturalnych Dankowic w ciągu wieków, wykorzystując dokumenty i eksponaty zachowane w archiwach parafii, stowarzyszeń i prywatnych domach. Inicjatywa spotkała się z bardzo dużym zainteresowaniem mieszkańców nie tylko Dankowic, ale także sąsiednich miejscowości – od Oświęcimia po Czechowice-Dziedzice i Bielsko-Białą.

Na spotkaniu podsumowującym tę wystawę postanowiono powołać do życia stowarzyszenie, które podjęłoby się działań mających na celu zachowanie dla następnych pokoleń istniejących jeszcze materialnych zasobów historycznych, zanikających zwyczajów i tradycji typowych dla Dankowic i okolicznych miejscowości.

W 2015 roku Towarzystwo Miłośników Dankowic obchodziło piętnastą rocznicę powstania. Z tej okazji zdecydowano się zorganizować konferencję popularnonaukową *Dankowice, przeszłość i terażniejszość*. Otrzymała się ona 10 grudnia 2016 roku. Wygłoszono na niej szesnaście stojących na wysokim poziomie merytorycznym referatów, odnoszących się do różnych aspektów przeszłości i terażniejszości tej miejscowości. Przedstawili je specjaliści z Katowic i Krakowa oraz miejscowi nauczyciele i działacze kultury, do których zwrócono się z prośbą o przygotowanie wystąpień nawiązujących bezpośrednio do bliższej i dalszej historii Dankowic. Pozytywnie na nasz apel odpowiedzieli profesorem Uniwersytetu Śląskiego: językoznawczyni Helena Synowiec i literaturoznawczyni Elżbieta Dutka, doktorzy związani z różnymi instytucjami kultury oraz nauczyciele: historyk sztuki Irena Kontny, historycy: Ewa Ryguła, Wojciech Janusz i ks. Mieczysław Augustynowicz, archiwista i historyk Zdzisław Jedynek, archiwista Paweł Hudzik, ponadto doktoranci: regionalistka Justyna Majerska, kulturoznawca Bartłomiej Chromik, a także magistrowie: polonistki Anna Kamińska i Zofia Bierońska oraz etnologii Marcin Fiszer. Sprawozdanie wraz z ekspozycją artefaktów z przeprowadzonych wcześniej z inicjatywy Towarzystwa Miłośników Dankowic badań gródka stożkowego w Dankowicach złożył archeolog Grzegorz Mądrzycki.

Wygłoszone na konferencji referaty stanowią dokumentację historyczną, ale także dokumentację współczesności. Odnoszą się bowiem do różnych aspektów dziejów i współczesności Dankowic. Podkreślić należy, że oparte zo-

stały na szerokiej podstawie źródłowej, z odniesieniem do współczesnego dorobku naukowego. Większość wystąpień dotyczyła zagadnień historycznych. To naukowe w istocie spotkanie otwierał referat poświęcony ogólnemu zarysowi dziejów Dankowic, ze wskazaniem najważniejszych momentów historycznych, zwłaszcza w starszym okresie dziejowym. W kolejnych wystąpieniach przedstawiono nowe materiały źródłowe do dziejów Dankowic z najstarszego okresu. Omówiono i poddano analizie imiona nadawane tu podczas chrztu od 1950 roku. W szerokim ujęciu zaprezentowano architekturę i wyposażenie miejscowego kościoła parafialnego. Zajęto się również miejscową gwarą, której poświęcono dwa wystąpienia – jedno referujące pespektywę badań nad gwarą Dankowic, drugie zaś skupione na jej funkcjonowaniu. Przybliżono ponadto problem miejscowych strojów ludowych wzorowanych na tradycji (zachodnich) Lachów. Naukowego opracowania doczekała się socrealistyczna opowieść o Dankowicach i ich mieszkańcach. Przypomniano wreszcie problemy związane z funkcjonowaniem świadomości granicy małopolsko-śląskiej i prusko-austriackiej (galicyjskiej) oraz w ogóle granic miejscowości. W odrębnym wystąpieniu zajęto się postacią zasłużoną dla miejscowej społeczności i represjonowaną w tak zwanych czasach komunistycznych – proboszcza dankowickiego kościoła księdza Józefa Lelity. Była także próba spojrzenia antropologicznego na społeczność dankowicką. Konferencję zakończył referat o walorach przyrodniczych Dankowic. Pokłosiem tej konferencji są również zamieszczone w publikacji opracowania o zasłużonych osiemnastowiecznych dziedzicach Dankowic – Szwarcenbergach-Czernych – oraz wcześniejszych właścicielach części wsi – Starowiejskich.

W konferencji wzięli udział: senator Andrzej Kamiński, starosta bielski Andrzej Płonka z przedstawicielami biura promocji powiatu, burmistrz Wilamowic Marian Trela wraz z zastępcą Stanisławem Gawlikiem, dyrektor Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury w Wilamowicach Aleksander Nowak, dyrektor Książnicy Beskidzkiej Bogdan Kocurek, sołtys wsi Tadeusz Grzywa oraz przedstawiciele stowarzyszeń regionalnych z sąsiednich Jawiszowic, Wilamowic, Czechowic-Dziedzic, Bestwiny i Oświęcimia.

Z satysfakcją należy podkreślić, że trwająca do późnego popołudnia konferencja cieszyła się ogromnym zainteresowaniem mieszkańców. W jej otwarciu wzięło udział ponad sto dwadzieścia osób, a podsumowania wysłuchało ponad siedemdziesiąt.

Dankowice – położone w zachodniej części historycznej Małopolski, na pograniczu małopolsko-śląskim – leżą na terenie przekazanym zapewne jeszcze w ostatniej ćwierci XII wieku przez księcia krakowskiego Kazimierza, zwanego Sprawiedliwym, Piastom śląskim. Miejscowość ta znalazła się w powstałym w początkach XIV wieku księstwie oświęcimskim, rządzonym przez miejscowych książąt wywodzących się ze wspomnianej linii Piastów. Okoliczne tereny wykupione zostały przez króla polskiego Kazimierza Jagiellończyka w 1457 roku, po uprzednim złożeniu hołdu lennego polskiemu władcy przez

miejscowego księcia Jana IV, i włączone ostatecznie w 1564 roku do województwa krakowskiego i utworzonego powiatu śląskiego Pierwszej Rzeczypospolitej. Po pierwszym rozbiorze Polski w 1772 roku ziemie te znalazły się pod władzą austriacką, w prowincji zwanej Galicją, a w listopadzie 1918 roku stały się częścią odrodzonej Polski. Tradycje galicyjskie są tu jeszcze żywe, przynajmniej w najstarszym pokoleniu. Dziś Dankowice – po ostatniej reformie administracyjnej – należą do województwa śląskiego i powiatu bielskiego jako wieś w gminie Wilamowice.

Niewiele jest w Polsce miejscowości o nazwie Dankowice i niemal wszystkie, poza jedną na Dolnym Śląsku, występują na pograniczu z Małopolską, po małopolskiej już stronie. W najstarszych zapisach źródłowych wieś nosi nazwę Damcowicz, Damchowicz, Dampcovicz, ale także Dambrowicz. W pierwszym wypadku byłaby to nazwa typu patronimicznego, o czym świadczyłaby końcówka *-wice* (*-owice*), wywodząca się od nieznanego nam założyciela *Damka* lub *Damba*, w drugim zaś nazwę można by wywodzić od *dębu*, *dąbrowy*, czyli byłaby to nazwa topograficzna, wskazująca na właściwości terenowe. Nazwa miejscowości w formie *Dankowice*, choć zaczęła funkcjonować już w drugiej połowie XVII wieku, utrwaliła się ostatecznie w XIX stuleciu. Pierwotnie wieś była własnością księżęcą, następnie znalazła się w posiadaniu rodu rycerskiego *Kropów*, a później jeszcze różnych rodów szlacheckich, by stać się własnością Habsburgów, którzy w 1924 roku przekazali część swojej posiadłości Polskiej Akademii Umiejętności, której początki sięgają 1872 roku – nobliwej instytucji naukowej, jaką była i jest po odrodzeniu w 1989 roku. Stworzyła ona tutaj swoją rolniczą stację badawczą. Dankowice bowiem to miejscowość o tradycjach rolniczych i hodowli ryb. Od XIX wieku na działalność jej mieszkańców i ich tożsamość dominujący wpływ miała industrializacja, co znalazło odniesienie zwłaszcza w przenoszonych ze Śląska tradycjach i słownictwie górniczym.

Dankowice, co jest raczej bardzo rzadkim zjawiskiem w wypadku mniejszych miejscowości, weszły do tradycji literatury polskiej i mogą się poszczycić utworem literackim, którego akcja toczy się w tej wiosce wkrótce po zakończeniu drugiej wojny światowej i której bohaterami są jej mieszkańcy oraz ich ówczesne problemy. Utwór ten, napisany przez socrealistycznego pisarza Witolda Zalewskiego, przykład „produkcyjniaka” niezbyt wysokich lotów literackich, wydano pod wymownym tytułem *Traktory zdobędą wiosnę*, stanowi on bowiem ideologiczną podbudowę zachodzących w Polsce przemian. Jest to opowieść o problemach miejscowej społeczności, oparta na realiach ówczesnej rzeczywistości – świadectwo minionych czasów, żywych jeszcze w świadomości starszego pokolenia. Wystąpienia referentów spowodowały uczestników do żywej dyskusji, często opartej na własnych przeżyciach i wspomnieniach.

Konferencja stała się okazją do spojrzenia na Dankowice i dzieje tej miejscowości w perspektywie trzech przynajmniej wymiarów: odkrywania, przypominania, uświadamiania tego, co tu było i minęło bądź co przemija. Spotka-

nie to wyzwoliło emocje, skłaniało do wspomnień, co znalazło oddźwięk we wspomnianej już żywej, emocjonalnej dyskusji, w której brali udział mieszkańcy uczestniczący w tym spotkaniu, przypominając dawne tradycje i zwyczaje. Było to spotkanie potrzebne, pobudzające do refleksji, które dzięki publikacji wygłoszonych wówczas referatów pozostanie trwałym śladem dla przyszłych pokoleń. Pozostaje nadzieja, że będzie także inspiracją do kolejnych spotkań, do zgłębiania własnej przeszłości, a mamy przy tym nadzieję, że pozwoli na dotarcie do nieznanych nam dzisiaj źródeł i różnych przekazów, pozostających wśród mieszkańców i pochodzących z tej miejscowości osób albo wśród sąsiadów. Pozwolą one na dalsze zgłębianie i odtwarzanie minionej przeszłości, w części jeszcze żywej w opowiadaniach starszych pokoleń. Powinno być też zachętą do spisywania i utrwalania tego, co szybko przemija.

Podczas dyskusji podsumowującej konferencję wystąpiono z wnioskiem, aby wygłoszone referaty, z uwagi na ich niewątpliwie wysoką wartość historyczno-poznawczą, zostały opublikowane. Wyrażono także nadzieję, że poruszone zagadnienia wzbudzą zainteresowanie historią Dankowic i regionu innych uczestników konferencji. Tak się stało – zamiar opisanie niektórych, ale istotnych, aspektów z historii miejscowości na podstawie własnych badań wyrazili Kazimierz Kamiński z Dankowic i Stanisław Gawlik ze Starej Wsi. Referenci, którzy podjęli się napisania artykułów, oparli je na szerokiej kwerendzie źródłowej oraz dostępnej literaturze przedmiotu. Wszystkie te działania spełniły założenia konferencji, dając obszerny materiał, możliwy do wykorzystania w publikacji książkowej mającej na celu popularyzację ziemi bielskiej, której częścią się staliśmy jako typowa miejscowość pogranicza śląsko-małopolskiego. W pracach przygotowawczych wysokim poziomem aktywności wykazała się lokalna społeczność. Służyło to zachowaniu i propagowaniu lokalnego dziedzictwa przyrodniczo-kulturowego ziemi bielskiej. Wyrazem tego był szeroki udział społeczeństwa – szczególnie dzieci i młodzieży szkolnej wraz z opiekunami (Zdzisławem Chmielarczykiem i Ewą Rygułą z Liceum Ogólnokształcącego w Pszczynie) – w przeprowadzanych badaniach „Kopca”, czyli średniowiecznego gródka stożkowego, oraz pomoc ze strony miejscowych organizacji społecznych i osób prywatnych.

Spełniając założenia naboru ogłoszonego przez Lokalną Grupę Działania „Ziemia Bielska”, uzyskaliśmy środki z Unii Europejskiej na sfinansowanie tego projektu. Lokalna Grupa Działania przyznała Towarzystwu Miłośników Dankowic grant na realizację zadania „Promocja LGD Ziemi Bielskiej poprzez publikację zebranych materiałów o wsi Dankowice z pogranicza śląsko-małopolskiego pt. »Dankowice, przeszłość i teraźniejszość. Przyczynki do monografii Dankowic, jako typowej wsi pogranicza«”.

Zadanie zostało zrealizowane w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020, działania „Wsparcie dla rozwoju lokalnego w ramach inicjatywy LEADER”, poddziałania „Wsparcie na wdrażanie operacji w ramach strategii rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność” w projekcie gran-

towym „Promowana Ziemia Bielska”, a było objęte umową o przyznaniu pomocy nr 00832-6935-UM1221376/19 zawartą dnia 26 listopada 2019 roku między Lokalną Grupą Działania „Ziemia Bielska” a Samorządem Województwa Śląskiego.

Wszystkim zaangażowanym w ten projekt pragniemy złożyć gorące podziękowania, szczególnie przyjaciołom i wychowankom uniwersyteckim, którzy bezinteresownie wzięli udział w projekcie Towarzystwa Miłośników Dankowic. Swoim zaangażowaniem i wiedzą przyczynili się do tego, że przedstawione opracowanie ma nie tylko duże walory poznawcze, ale także wysoki poziom merytoryczny. Szczególne podziękowania składamy recenzentom naszej publikacji z Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie: księdzu profesorowi Tadeuszowi Borutce i księdzu profesorowi Janowi Kalniukowi.

Prezentowana publikacja zbiorowa *Dankowice, przeszłość i terażniejszość. Przyczynki do monografii Dankowic jako typowej wsi pogranicza* jest oparta na nowych, niejednokrotnie niepublikowanych wcześniej materiałach archiwalnych dotyczących Dankowic, zaczerpniętych z archiwów dokumentów o Dankowicach. Mimo że w podtytule użyto słowa „przyczynki”, publikacja ta może w pewnym stopniu pełnić funkcję pierwszej monografii miejscowości.

Życząc ciekawej lektury, zachęcamy do dalszych poszukiwań – w archiwach nie tylko państwowych, ale także domowych (rodzinnych) – w celu wzbogacenia naszej wiedzy o Dankowicach. Wyrażamy nadzieję, że zgromadzone w ten sposób materiały staną się przyczynkami do opracowania pełnej monografii rodzimej miejscowości. Do współpracy na rzecz tej pięknej idei serdecznie zapraszamy wszystkich angażujących się w życie naszej społeczności.

ANTONI BARCIAK, KAZIMIERZ KAMIŃSKI

Introduction

In November 2000, as part of the parish celebrations of the second millennium of Christianity, a special exhibition entitled “Between Old and New Years” was organized in cooperation with the parish rector at that time, Jan Figura. It presented the achievements of all social and cultural organizations of Dankowice over the centuries. The documents and exhibits were preserved in the archives of the parish, different associations and private collections. This initiative met with great interest not only of the inhabitants of Dankowice, but also of neighbouring villages from Oświęcim to Czechowice-Dziedzice and Bielsko-Biała.

At the meeting summarizing this exhibition, it was decided to set up an association that would take actions to preserve for future generations historical materials, disappearing customs and traditions typical for Dankowice and surrounding villages.

In 2015, the Dankowice Lovers Association celebrated its 15th anniversary. On this occasion, it was decided to organize a popular science conference entitled “Dankowice, past and present.” It took place on December 10, 2016. On the conference 16 very informative papers were presented. They referred to the present and the past of the village. The presentations were conducted by scientists from Katowice and Cracow, as well as local teachers and cultural activists, who were asked to prepare the presentations referring directly to the history of Dankowice.

Our appeal was positively answered by: professors of the University of Silesia: Helena Synowiec, linguist, Elżbieta Dutka, literary scholar, doctors associated with various cultural institutions, and teachers: Irena Kontny, art historian, historians: Ewa Ryguła, Wojciech Janusz and priest Mieczysław Augustynowicz, Zdzisław Jedynak, archivist and historian, Paweł Hudzik, archivist, PhD students: Justyna Majerska, regionalist, Bartłomiej Chromik, culture expert, as well as masters: Anna Kamińska and Zofia Bierońska, Polish teachers, Marcin Fiszer, ethnologist. Grzegorz Mądrycki, master of archaeology, submitted the report and presented the artefacts from the research previously conducted on the initiative of the Dankowice Lovers Association concerning the motte-and-bailey castle in Dankowice.

The papers presented at the conference are both historical and contemporary documentation. They refer to various aspects of the past and the present of Dankowice. It should be emphasized that they were based on a broad source base with reference to contemporary scientific achievements. Most of

the speeches concerned historical issues. In fact, this scientific meeting was opened by a paper devoted to the general outline of the history of Dankowice with an indication of the most important moments in its history, especially in the older historical period. In subsequent speeches, new source materials on the history of Dankowice were presented. Furthermore, the baptismal names given to Dankowice dwellers since 1950 have been discussed and analysed.

The architecture and furnishings of the local parish church were also presented in a broad perspective. The local dialect was also dealt with. Two speeches were devoted to it, one presenting the research on Dankowice dialect, and the other referring to current use of it. The issue of local, folk costume modelled on (western) Lachs was also mentioned. A socialist-realist novel about Dankowice and its inhabitants was also academically discussed. Finally, scholars recalled the issue of the functioning of the Lesser Poland-Silesia and Austria (Galicia)-Prussia borders and the borders of Dankowice village in general.

A separate speech was conducted about a figure distinguished for local community and repressed in the so-called communist times, the rector of Dankowice parish Józef Lelito. There was also an attempt to present Dankowice community from the anthropological point of view. The conference ended with a paper on the natural assets of Dankowice. The papers (also included in the publication) about the distinguished 18th century heirs of Dankowice – Schwarzenberg-Czerny, and the previous owner of part of the village – Starowieyski, were also the outcome of the conference.

The conference was attended by: Senator of the Republic of Poland Andrzej Kamiński, governor of the Bielsko Poviát Andrzej Płonka with representatives of the Poviát Promotion Office, mayor of Wilamowice Marian Trela with his deputy Stanisław Gawlik, director of the Culture Center in Wilamowice Aleksander Nowak, director of the Beskids Library Bogdan Kocurek, village mayor Tadeusz Grzywa and representatives of regional associations from neighbouring Jawiszowice, Wilamowice, Czechowice-Dziedzice, Bestwina and Oświęcim.

It should be noted that the conference, which lasted until late afternoon, was very popular among the residents. Over 120 people took part in its opening, and over 70 listened to the summary.

Dankowice, located in the western historical part of Lesser Poland, on the Lesser Poland-Silesia border, is one of the villages given probably in the last quarter of the 12th century by the Prince of Cracow, Casimir, known as the Just, to Silesian Piasts. The village was part of the Duchy of Oświęcim, founded in the early 14th century, ruled by local princes from the Piast line. The grounds were bought by the Polish king Kazimierz Jagiellończyk in 1457 and finally incorporated in 1564 into the Krakow voivodeship and the Silesian poviát of the First Polish Republic. After the first partition of Poland in 1772, these grounds came under Austrian rule, in a province called Galicia, and in November 1918 they became part of the reborn Poland. Galician traditions are still alive here at least among the oldest generation. Today, after the last administrative re-

form, Dankowice belongs to the Silesian Voivodeship and Bielsko Poviát and constitutes a part of the Wilamowice Commune.

There are few towns in Poland called Dankowice and almost all but one, located in Lower Silesia, are located close to the border with Lesser Poland, on the Lesser Poland side. In the oldest source records the village is named Damcowicz, Damchowicz, Dampcovicz, but also Dambrovicz. In the first case, it should be considered as a patronymic name, as the ending *-wice* (-sheep) indicates. It seems to be derived from the founder Damek or Damb, still unknown to us. In the second case the name could be derived from the oak tree. It would be a topographic name, referring to the terrain properties. The name Dankowice, although already functioning in the second half of the 17th century, wasn't established until the 19th century. Originally, the village was a prince's property. Later it was owned by the Krop knightly family, and later by various noble families. It became eventually a property of the Habsburgs, who in 1924 gave part of their property to the Polish Academy of Arts and Sciences, whose origins date back to 1872. Since Dankowice is a place of strong agricultural and fish farming traditions, the agricultural research station was created here. Since nineteenth century, the life of Dankowice dwellers and their identity were dominated by industrialization, which resulted in the mining traditions, as well as mining dialect.

Dankowice's entered the Polish literature canon. Which is rather a rare phenomenon in the case of small villages. A novel, which action takes place in Dankowice shortly after the end of World War II, describes the life of Dankowice dwellers and their problems at that time. This work was written by a social realist writer Witold Zalewski, as an example of the so-called "production." Not being a very sophisticated writing, it was published under a very eloquent title "Tractors Will Conquer Spring." This novel was a part of the communist ideology, justifying the changes taking place in Poland. It is a story about problems of the local community at that time. Since it is also a testimony of the past, that is still alive in the consciousness of the older generation, the speeches provoked a lively discussion between the participants, often based on their own experiences and memories.

The conference became an opportunity to look at Dankowice and its history from at least three perspectives: discovering, reminding, and rising awareness. This meeting triggered a lot of emotions, evoked many memories, which could be observed in a lively, emotional discussion in which all the residents participating in this meeting took part. They recalled old traditions and customs. It was an important meeting, enhancing reflection, which, thanks to the publication of the papers, will be immortalized for future generations. We hope that it will also be an inspiration for future meetings, aiming at exploring our own past, and that it will allow us to discover the sources that remain unknown to us today. It will allow a further exploration and reconstruction of the past, which is still alive in the stories of older generations.

It should also be an incentive to write down and record all since time passes so quickly.

During the discussion summarizing the conference, it was requested that the presented papers, due to their undoubtedly high historical and cognitive value, should be published. The participants raised hopes that the issues mentioned in the presentations will generate additional interest in the history of Dankowice and its region. And so it happened. Kazimierz Kamiński from Dankowice and Stanisław Gawlik from Stara Wieś expressed their willingness to describe some important aspects of the town's history based on their own research. The lecturers who decided to write articles based them on substantially wide research and available literature on the subject. All these undertakings fulfilled the aim of the conference, providing extensive material that could be used in a book publication aimed at popularizing the region of Bielsko. Dankowice became a part of this region as a typical village located on the Silesia-Lesser Poland border. The local community demonstrated a high level of activity in the preparatory work. This served to preserve and promote the local natural and cultural heritage of the region of Bielsko.

As a result, the local community took an active part in the research conducted on so-called motte-and-bailey medieval castle. Local schoolchildren with their teachers (Zdzisław Chmielarczyk and Ewa Ryguła from the high school in Pszczyna), as well as dwellers and local social organizations were engaged in the process.

Furthermore, we obtained funds from the European Union to finance this project. A local action group "Ziemia Bielska" provided the Dankowice Lovers Association a grant for the promotion of the Bielsko region by the publication of collected materials about the village of Dankowice located in the Silesia-Lesser Poland border. The project was given the name: "Dankowice, past and present. Supplements to the monograph of Dankowice as a typical borderland village."

The project was implemented within the framework of the Rural Development Program for 2014–2020, the project "Support for local development under the LEADER initiative," the sub-project "Support for the implementation of operations under a community-led local development strategy" under the grant project entitled 'Promotion of Bielsko Region,' covered by the aid agreement No. 00832-6935-UM1221376/19 concluded on November 26, 2019 between the Local Action Group 'Ziemia Bielska' and the Silesian Voivodeship Self-Government.

We would like to thank everyone involved in this project, in particular friends and university alumni who took part in the Association's project. With their commitment and knowledge, they contributed to the fact that the presented study has not only high cognitive, but also scientific value. Special thanks go to the reviewers of our publication from the Pontifical University of John Paul II in Krakow: fr prof. dr hab. Tadeusz Borutka, fr prof. dr hab. Jan Kalniuk.

We are presenting to the reader the collective publication “Dankowice, past and present. Supplements to the monograph of Dankowice, as a typical borderland village” based on new, often unpublished, documents found from archives. Although the word “supplements” was used in the subtitle, this publication may, to some extent, act as the first monograph on the village.

Wishing you an interesting lecture, we encourage you to search further, not only in the state archives, but also in home (family) archives, to enrich our knowledge about Dankowice. We hope that the materials collected in this way will contribute to the elaboration of a full monograph of the village. We invite everyone interested in the life of our community, to contribute to this wonderful concept.

ANTONI BARCIAK, KAZIMIERZ KAMIŃSKI

Tłumaczenie na język angielski
KATARZYNA KAMIŃSKA